

147. ZA TURKA PROVDANÁ

310.

Se-děl je - den vě - zeň, se-děl je - den vě - zeň se - dum - de - sát ne - děl.

[: Seděl jeden vězeň :]
sedumdesát neděl,

a tak těžko seděl,
až tam ošedivěl.

Sam sobě rozmlúval,
kdo by ho vyjednal,
že by mu dceru dal.

Svú dceru Barboru,
polovicu dvoru.

Žádný ho neslyšel,
edem to pachole,
co pokluzá koně.

Pachole nemeškalo,
Turkům povídalo:

Slyšte, milí páni,
co nás vězeň praví:¹⁾

Kdo by ho vyjednal,
že by mu dceru dal,

dcerušku Barboru,
polovicu dvoru.

Turci nemeškali,
vězna vyručali.²⁾

Přišel vězeň domů,
sednul si ke stolu,
svěsil hlavu dolů.

Což je vám, tatíčku?³⁾
Snad vás hlava bolí,
nebo život celý?

Mia hlava neboli,
ani život milý;

slíbil sem ťa dáti
Turku pohanovi.⁴⁾

A já bych zaň nešla,
radši bych umřela.⁵⁾

Na hůru běžala,
muziku slyšala.

Můj milý tatíčku,
pro koho to jedú,
střírajú, bubenujú?

Pro tebja, Baruško,
najmladší dceruško.

A Turci přijeli,
všecko strojně měli.

Koníčky v šarlatě,
pacholci ve zlatě,

její najmilejší
v samém diamantě.⁶⁾

Do voza sedala,
s otcem sa žehnala.

S Bohem, můj tatíčku,
už k vám víc nepřijdu,
zakél živa budu.⁷⁾

Patnáct mál ujela,
slova nemluvila.

Třicet mál ujela,
slovo promluvila:

Počkaj, milý kočí,
až z voza seskočím,
napiju sa vody.⁸⁾

Nepij, milá, vody,
máš víntko ve vozi.

Pivo, víntko dobré,
vodička najlepší.

Ona seskočila,
vínek s hlavy sňala,
na vodu pustila.

Plyň, ty můj vínečku,
až k mému tatíčku,

Z Vidče. Zp. II. 8. 392. Ol. 487

a pověz ty jím tam,
že sem sa vydala
bystrému Dunaju.

Ty drobné rybičky,
to moje družičky;

ti velcí kaprové,
to moji družbové;

vrbina, olšina,
to moja rodina.

Vody dosihala,
do Dunaja padla.

Turek křičí, plače
a sobě naříče.

Její bílé vlasy
po vodě sa plasí.

Její bílé ruce
vodú plavú prudce.

Její černé oči,
písek sa v nich točí.

Turek křičí, plače
a sobě naříče:

Bych ťa byl dovezl
k svéj milej mateři,

nedala by tobě
po zemi choditi;

byla by ti stlala
červené přikrytí.

Zvonily by tobě
ty turecké zvony.

Včil ťa budú žrati
ty morské potvory.

¹⁾ Pachole slyšelo,
k pánovi běželo.

Panáčku můj milý,
co nás vězeň mluví.

²⁾ Jdi, pachole, dolů,
kaž starému domů.